

LACKFI JÁNOS

Minden pillanat

Akinek van mindent látó szeme,
az pontosan tudja,
hogy ebben a pillanatban
Mindenkinek van mindent látó szeme,
odafenn függ az égen,
így hát mindenki pontosan tudja,
hogy ebben a pillanatban
Valaki éppen a börtönből szökik
kezén bilinccsel,
világító narancssárga rabruhában,
kétségbeejtően jól azonosítható pontként
valami kietlen pusztaság kellős közepén
Valaki szőrös felsőtesttel, méretes pocakkal
éppen félrelépni igyekszik vagy asszonyi verés
elől szökik az égszínkék, tapasztott
kockaház emeleti ablakán kilépve
Valaki szívrohamban fetreng
egy többsávos út mentén,
mellette elkenődő színcsíkokként
húznak el a közönyös autók
Valaki éppen bosszút állni
indul kifent macsetével,
köpenybe és turbánba bugyolálva,
melyből csak két szeme villog ki
Valakinek éppen elszakad a keresztszalagja,
elég volt egy rossz lépés,
most már nincs visszaút,
hónapokig nem léphet pályára
Valaki éppen szalagavatójára igyekszik
ízléses, flitteres retiküllel, kisminkelve,
habfehérben, mikor egy arra járó
teherautó befröcsköli sárral
Valaki éppen elveteti vagy megtartja
a gyerekét, a szülészet-nőgyógyászat

ajtájában áll döntésképtelenül,
a két ajtó ízléstelenül és tapintatlanul
közel van egymáshoz
Valaki épp az utolsó poharat rendeli ki,
holnaptól józan életet kezd,
ez most már végleges elhatározása,
ezt az egész kocsma tudja,
minden reszkető fej bólogatva nyugtázza
talán épp százötvenedszer
Valaki épp gyógyszert vesz a boltban,
az úrból nem látszik a szándék,
hogyan szép lassan fogja adagolni
panaszait leküzdendő,
vagy egyszerre veszi be az egész dobozzal,
hogyan panaszait radikálisan számolja fel
Valaki éppen a család egyetlen kecskéje
mellett áll könyékig véresen,
és teljes szívéből fohászkodik az Úrhoz,
hogyan eleven gida jöjjön a világra,
és az anyaállat is épségben megérje a holnapot
Valaki éppen üvöltve élvez el
egy ház bádogtetején,
az alatta fekvő testből semmit se látni,
vajon nemi erőszak lenne
vagy egy titkolt szerelem örült pillanata,
esetleg változatosságra vágó,
összeszokott pár vagány kiruccanása
Valaki egy cica után szökött ki az úttestre,
ott pedig a fenekére tottyant,
és most teli torokból bőg,
összefolyó könnye-nyála csurog az arcán,
fogalma sincs róla, hogy háta mögött
egy autó közeledik teljes sebességgel
Valaki végtelen türelemmel aratja
a rizst egy végtelen teraszrendszer
kellős közepén, nincs rajta kívül
közel-távol sehol egy lélek,
ki tudja, még hány napi munka,
ki tudja, máséban dolgozik-e vagy sajátjában,
áldásnak vagy átoknak tartja a munkát,
suhog a sarló, cuppog a víz,

a mező egyáltalán nem látszik zsugorodni
A világszerte ebben a pillanatban
lepergő képekből össze lehet állítani
egy teljes életet,
sőt, több teljes életet,
vagy annak az egyetlen egynek
végtelen számú variációját
Ez a pillanat az a pillanat,
amikor a dolgok eldőlni látszanak
vagy már el is dőltek
Ez a pillanat minden pillanat

